পদসমূহৰ পাৰস্পৰিক সঙ্গতি আৰু কার্যৰ ওপৰত গুৰুত্ব দিয়া হয়। বিশেষ্য, সর্বনাম বিশেষণ, ক্রিয়া বিশেষণ, ক্রিয়া আদি শ্রেণী বিভাজন মুখ্যতঃ বাক্যতাত্ত্বিক দিশৰ পৰা কৰা শ্রেণীবিভাজন। আনহাতে পদৰ গঠনৰ ভিত্তিত কৰা শ্রেণী বিভাজনক ৰূপতাত্ত্বিক শ্রেণীবিভাজন বোলা হয়। এনে শ্রেণীবিভাজন বাক্যত ব্যৱহৃত পদসমূহৰ সৈতে বিভক্তিৰ সংযোগৰ ওপৰত নির্ভৰশীল। অসমীয়া ভাষাত পদৰ ৰূপতাত্ত্বিক বিভাজনত বা আন কথাত পদৰ গঠনৰ আধাৰত কৰা শ্রেণীবিভাজনত দুই প্রকাৰৰ পদ পোৱা যায় — অব্যয় পদ আৰু সব্যয় পদ।

- **অব্যয় পদ ঃ** যিবোৰ পদত কোনো ধৰণৰ বিভক্তি লগ নালাগে সেইবোৰক অব্যয় পদ বোলা হয়, যেনে — আৰু, বা, ঠিক, জানো, যদি ইত্যাদি। অব্যয় পদবোৰক দুটা ভাগত ভগাব পাৰি — মৌলিক অব্যয় আৰু যৌগিক অব্যয়।
  - ➢ *মৌলিক অব্যয় ঃ* অন্য কোনো ৰূপক আশ্রয় নকৰাকৈ যিবোৰ অব্যয় গুটীয়াভাৱে প্রয়োগ হয় সেইবোৰক মৌলিক অব্যয় বুলিব পাৰি, যথা — অতি, আৰু, ইতি, খাতাং, ছিঃ, জানো, ঠিক, প্রতি, বিনা, মাত্র, স্বয়ং ইত্যাদি।
  - ➢ *যৌগিক অব্যয় ঃ* একাধিক অব্যয়ৰ সংযোগত সৃষ্টি হোৱা অব্যয় পদক যৌগিক অব্যয়ৰ শ্রেণীত ধৰা হৈছে, যেনে — অথচ, কদাপি, কিয়নো, জানোচা, তথাপি, নতুবা, নাইবা, কিংবা ইত্যাদি।
- **সব্যয় পদ ঃ** বিভক্তিৰ সংযোগৰ ভিত্তিত ড° গোলোকচন্দ্র গোস্বামীয়ে অসমীয়া সব্যয় পদবোৰক দুটা প্রধান ভাগত ভাগ কৰিছে — নামপদ আৰু ক্রিয়াপদ।
  - ➢ *নামপদ ঃ* একোটাহঁত বিশেষ ভাব, অৱস্থা, কার্য, গুণ, বস্তু, ঠাই বা প্রাণীৰ নাম বা শ্রেণীক প্রত্যক্ষ বা পৰোক্ষভাৱে বুজোৱা পদক নামপদ বোলা হৈছে। যেনে — মাটি, পানী, আকাশ, জোন, বেলি, কিতাপ, কলম, মানুহ ,গৰু, ভাই, ভনী, কাপোৰ, খাৱন, শোৱন, ল'ৰালি, সাধুতা, মই, তুমি, সি, ই, ইয়াত, ক'ত ইত্যাদি। নামপদক আকৌ দুটা ভাগত ভগাব পাৰি — বিশেষ্য পদ আৰু সর্বনাম পদ। মন কৰিবলগীয়া যে নামপদত কাৰকৰ বিভক্তি লগ লাগে। এই পদক একবচন আৰু বহুবচন দুয়োটা ৰূপত পাব পাৰি।
    - ❍ বিশেষ্য পদ ঃ কোনো বিশেষ ভাব, কার্য, গুণ, অৱস্থা, বস্তু, ঠাই আৰু প্রাণীৰ নাম বুজোৱা পদক বিশেষ্য পদ বোলা হয়, যেনে — মানুহ, গৰু, বৰপেটা, তেজপুৰ, দিহিং, দিবং, ধন, সোণ ইত্যাদি।

      বিশেষ্য পদক চাৰিটা উপভাগত ভাগ কৰিব পাৰি — সংজ্ঞাবাচক বিশেষ্য, সম্বন্ধবাচক বিশেষ্য, গুণ বা ভাববাচক বিশেষ্য আৰু ক্রিয়াবাচক বিশেষ্য।

      (ক) সংজ্ঞাবাচক বিশেষ্য ঃ যিবোৰ বিশেষ্য পদে প্রাণী, বস্তু, জাতি, শ্রেণী আৰু কোনো বিষয়ক বুজায়, নাইবা প্রাণী বা বস্তুৰ নাম বুজায়, অথবা পৰিমাণ আদি বুজায় তেনে বিশেষ্যক সংজ্ঞাবাচক বিশেষ্য বোলা হয়। যেনে — মানুহ, গৰু, ল'ৰা, ছোৱালী, চন্দ্র, সূর্য, ব্রহ্মপুত্র, গঙ্গা, ৰামায়ণ, মহাভাৰত, গুৱাহাটী, লণ্ডন, ভাৰত, আমেৰিকা, কাঁহী, বাতি, গ্রাম, সেৰ, কিলোগ্রাম, মিটাৰ, লিটাৰ,

ব্যক্তিবাচক সর্বনাম, সাকল্যবাচক সর্বনাম আৰু তদর্থক সর্বনাম। কালবোধক, স্থানবোধক, প্রশ্নবোধক, নির্দেশাত্মক, অনিশ্চয়ার্থক আদি পৰম্পৰাগতভাৱে চলি অহা সর্বনামবোৰক তেখেতে একেলগে তদর্থক সর্বনাম আখ্যা দি সিবোৰক উপভাগ হিচাপে দেখুৱাইছে।

যিবোৰ সর্বনামে ব্যক্তি অর্থাৎ মানুহ বা অন্য কোনো প্রাণীক বুজায়, সেইবোৰক ব্যক্তিবাচক সর্বনাম বোলা হয়। ব্যক্তিবাচক সর্বনামবোৰৰ পুৰুষ তিনিটা —প্রথম পুৰুষ, দ্বিতীয় পুৰুষ আৰু তৃতীয় পুৰুষ। দ্বিতীয় পুৰুষৰ আকৌ তুচ্ছ আৰু মান্য— এই দুটা ভেদ পোৱা যায়। এই শ্রেণীৰ সর্বনামৰ একবচন আৰু বহুবচনৰ ৰূপো পোৱা যায়। তলৰ তালিকাখনে কথাখিনি স্পষ্ট হোৱাত সহায় কৰিব —

তালিকা ১১.১ ঃ অসমীয়া ব্যক্তিবাচক সর্বনামৰ তালিকা

পুৰুষ	একবচন	বহুবচন
প্রথম পুৰুষ	মই	আমি
দ্বিতীয় পুৰুষ তুচ্ছ	তই	তহঁত
দ্বিতীয় পুৰুষ মান্য	আপুনি	আপোনালোক
	তুমি	তোমালোক
তৃতীয় পুৰুষ	সি	সিহঁত
	তাই	সিহঁত, তাইহঁত
	এওঁ, তেওঁ, তেৰা	এওঁলোক, তেওঁলোক
	এখেত, তেখেত	এখেতসকল, তেখেতসকল

অসমীয়া ভাষাৰ 'আপুনি' সর্বনাম পদ দ্বিতীয় পুৰুষৰ হলেও এই পদত তৃতীয় পুৰুষৰ বিভক্তি লগ লগাটো এক বিশেষ বৈশিষ্ট্য। ই, যি, সর্বনামেও ব্যক্তি বা পুৰুষ নির্দেশ কৰে।

(ক) সাকল্যবাচক সর্বনাম ঃ সমষ্টি বুজাবলৈ ব্যৱহাৰ হোৱা সর্বনাম পদক সাকল্যবাচক সর্বনাম বোলা হৈছে। এই শ্রেণীৰ সর্বনামৰ সংখ্যা নিচেই তাকৰ। সকলো, উভয়, সদৌ, আটাই, সব আদি এই শ্রেণীৰ সর্বনামৰ উদাহৰণ। এই সর্বনামৰ একবচনবাচক ৰূপ নাই। নিত্য বহুবচন হ'লেও কেতিয়াবা বহুবচন সূচক প্রত্যয়ো এইবোৰৰ সৈতে লগ লাগে, যেনে — আটাইবোৰ, সকলোবিলাক ইত্যাদি।

(খ) তদর্থক সর্বনাম ঃ যি সর্বনামে ইয়াৰ আৰম্ভণিতে লগা উপসর্গ কেইটাৰ অর্থকে প্রকাশ কৰে তেনে সর্বনামকে তদর্থক সর্বনাম বোলা হয়। অৱশ্যে মন কৰিবলগীয়া যে ইহঁত অতীত কালৰ 'গ' ধাতুৰ দৰে বদ্ধ সর্বনামৰ ৰূপ; অকলে ইহঁতৰ স্থিতি নাই; বিভক্তি যোগত হে অর্থজ্ঞাপক হয়। উল্লেখযোগ্য যে, তদ্ মানে সি বা সেইটো, অর্থাৎ উপসর্গটো। এইবিধ সর্বনামৰ কেইবাটাও উপবিভাগ

তালিকাখনৰ শব্দ-১ আৰু শব্দ-২ স্তম্ভ দুটাত দেখুওৱা শব্দবোৰে প্রত্যক্ষভাৱে কোনো অর্থ নির্দেশ নকৰে। ইয়াৰে শব্দ-১ত দেখুওৱাবোৰ কর্তাকাৰকৰ '-ই' বিভক্তি লগ লগাৰ বাবে সৃষ্টি হোৱা ৰূপ। আনহাতে সম্বন্ধসূচক '-ৰ' যোগ হোৱাৰ বাবে সৃষ্টি হোৱা ৰূপবোৰত (শব্দ-২) মো- আৰু তো-ৰ বাহিৰে বাকীবোৰত একোটাকৈ অতিৰিক্ত স্বৰ আ- লগ লগিছে। মো- আৰু তো-ত অতিৰিক্তভাৱে কোনো স্বৰ লগ লগা নাই, মাত্র অ-ৰ ঠাইত ও- ব্যৱহাৰ হৈছে। এনেদৰে অতিৰিক্তকৈ স্বৰ লগ লগা হেতুকে মো- আৰু তো-কে ধৰি শব্দ- ২-ত উল্লেখ হোৱা ৰূপবোৰক তির্যক ৰূপ বোলা হৈছে।

- ক্রিয়াপদ ঃ যিবোৰ পদে কোনো কার্য কৰা, হোৱা অথবা কৰি থকা, ঘটি থকা, হৈ থকা নাইবা এইবোৰৰ নেতিবাচক অর্থ বুজায় সেইবোৰ পদকে ক্রিয়াপদ বোলা হয়। যেনে— কৰা, কৰিলে, গৈছে, পঢ়িছিল ইত্যাদি। বাক্যত ব্যৱহৃত প্রতিটো মূল পদৰ লগত ক্রিয়াপদৰ সম্পর্ক ঘটে আৰু এই সম্পর্কৰ নাম কাৰক।

ক্রিয়াপদক শব্দৰূপ (কাৰকৰ ৰূপ) আৰু ধাতুৰূপৰ দৃষ্টিৰে সকর্মক আৰু অকর্মক এই দুটা ভাগত ভগাব পাৰি। যি ক্রিয়াৰ কর্ম থাকে তাক সকর্মক আৰু যি ক্রিয়াৰ কর্ম নাথাকে তাক অকর্মক ক্রিয়া বোলা হয়। 'ৰামে ভাত খাইছে' আৰু 'ৰাম গ'ল' — এই বাক্য দুটাৰ প্রথমটো বাক্যৰ ক্রিয়াপদ 'খাইছে'ৰ 'ভাত' কর্ম আৰু সেইবাবে 'ৰাম' কর্তাপদত -এ কাৰক বিভক্তি লগ লাগিছে। আনহাতে দ্বিতীয় বাক্যৰ 'গ'ল' ক্রিয়াপদৰ কর্ম নাই সেইবাবে কর্তা 'ৰাম'-ত শূন্য বিভক্তি লগ লাগিছে। উদাহৰণ দুটাৰ 'খাইছে' সকর্মক আৰু 'গ'ল' অকর্মক ক্রিয়াপদ। কিছুমান সকর্মক ক্রিয়াৰ দুটাকৈ কর্ম থকাও দেখা যায়। যেনে 'সি ল'ৰাটোক ব্যাকৰণ শিকাইছে'। বাক্যটোত 'শিকাইছে' ক্রিয়াৰ দুটা কর্ম আছে — 'ল'ৰাটোক' আৰু 'ব্যাকৰণ'। অসমীয়া ভাষাত কেতিয়াবা অকর্মক ক্রিয়াপদৰ কর্তা পদতো কাৰক বিভক্তি লগ লগা দেখা যায় —'মানুহে হাঁহে', 'সিহঁতে কান্দিছে' আদি বাক্য তাৰ প্রকৃষ্ট উদাহৰণ।

কর্তাৰ লগত ক্রিয়াপদৰ অতি ঘনিষ্ঠ সম্পর্ক আছে। কর্তাৰ পুৰুষ অনুসৰি ক্রিয়াপদৰো পুৰুষ হয় আৰু সেইমতে বিভক্তিৰ প্রয়োগ ঘটে। এটা কথা লক্ষণীয় যে, একে পুৰুষৰ একাধিক কর্তাৰ এটা মাথোন ক্রিয়াপদ হ'লে তাৰ ৰূপ একে থাকে। উদাহৰণস্বৰূপে—

ৰীতা, দীপা, প্রীতি আৰু ভাস্কৰে কেৰম খেলিছে।

— এই বাক্যটোত 'খেলিছে' ক্রিয়াৰ কর্তা ৰীতা, দীপা, প্রীতি আৰু ভাস্কৰ। ইহঁতকেইটাৰ পুৰুষ নামপুৰুষ আৰু 'খেলিছে' ক্রিয়াপদ একেটাই। আনহাতে, প্রথম, দ্বিতীয় আৰু তৃতীয় পুৰুষৰ কর্তা একেলগে প্রয়োগ হ'লে ক্রিয়াটো সদায় প্রথম পুৰুষৰ হয় আৰু দ্বিতীয় আৰু তৃতীয় পুৰুষৰ কর্তা একেলগে প্রয়োগ হ'লে ক্রিয়াটো সদায় দ্বিতীয় পুৰুষৰ হয়। যেনে—

তালিকা ১১.৩ ঃ 'কৰ্' ধাতুৰ দশা, কাল আৰু পুৰুষ অনুসাৰে গঠন হোৱা ক্রিয়াপদ

কাল	কাল আৰু দশাৰ ভাগ	কালসূচক প্রত্যয়	পুৰুষবাচক বিভক্তি				
			প্রথমপুৰুষ	দ্বিতীয়পুৰুষ			তৃতীয় পুৰুষ
				তুচ্ছ	*মান্য*	*সম্ভ্রম*	
বর্তমান	অনুজ্ঞা (দশা)	-	-	-০	- কৰ্-আ	কৰ্- অক	কৰ্-অক
	নিত্য বর্তমান (কাল)	-	কৰ্-ওঁ	কৰ্-অ	কৰ্-আ	কৰ্-এ	কৰ্-এ
	স্বৰূপ বর্তমান (দশা)	ইছ্	কৰ্-ইছ্-ওঁ	কৰ্-ইছ-অ	কৰ্-ইছ-আ	কৰ্-ইছ-এ	কৰ্-ইছ্-এ
ভূত	স্বৰূপ ভূত (কাল)	ইল্	কৰ্-ইল্-ওঁ	কৰ্-ইল্-ই	কৰ্-ইল্ আ	কৰ্-ইল্-এ	কৰ্-ইল্-এ
	অপূর্ণ ভূত (দশা)	ইছ্-ইল্	কৰ্ -ইছ্ -ইল্-ওঁ	কৰ্-ইছ্ ইল্-ই	কৰ্-ইছ্ -ইল্-আ	কৰ্-ইছ্ -ইল্-০	কৰ্-ইছ্ -ইল্-০
ভৱিষ্যত	ভৱিষ্যৎ (কাল)	ইব	কৰ্-ইম(ম)	কৰ্-ইব্-ই	কৰ্-ইব্-আ	কৰ্-ইব-০	কৰ্- ইব-০

ওপৰৰ তালিকাত অসমীয়া সমাপিকা ক্রিয়াৰ ছটা কাল আৰু দশাত ৰূপ পোৱা যায় — বর্তমান কালৰ তিনিটা, অতীত কালৰ দুটা আৰু ভৱিষ্যত কালৰ মাথোন এটা। ই বর্তমান কালত ব্যৱহাৰ হোৱা ক্রিয়াৰ এটা দশা মাথোন।

উল্লেখযোগ্য যে অসমীয়া ভাষাৰ প্রচলিত ব্যাকৰণবোৰত -ইছ্, -ইল-, -ইছ-ইল (-ইছিল), ইব আদি ৰূপক ক্রিয়া বিভক্তিৰূপে আলোচনা কৰা হৈছে। কিন্তু, প্রকৃত বিচাৰত ইহঁত কাল আৰু ভাব বা দশা বুজোৱা কৃৎ প্রত্যয়হে। ড° গোলোকচন্দ্র গোস্বামীয়ে এনে যুক্তিৰ আধাৰতে সমাপিকা ক্রিয়াপদ গঠনত বিভিন্ন পুৰুষ অনুসাৰে লগ লগা ৰূপ, যেনে — ওঁ, -আ,-এ,- অ আদিক ক্রিয়া বিভক্তি আখ্যা দিছে।

ইতিমধ্যেই ওপৰত উল্লেখ কৰি অহা হৈছে যে, অসমাপিকা ক্রিয়াই বাক্য সম্পূর্ণ কৰিব নোৱাৰে, কিন্তু কোনো কার্য শেষ হোৱা বা চলি থকা বুজাব পাৰে। কিন্তু অসমাপিকা ক্রিয়াই কার্যটো শেষ হোৱা বুজাইছে নে চলি থকা বুজাইছে সেইটো নির্ভৰ কৰে বাক্যটো শেষ কৰা ক্রিয়াপদটোৰ ওপৰতহে। যেনে —

মই কিতাপ পঢ়ি ভাল।

আলহী আহিব বুলি ৰৈ ৰৈ।

ওপৰৰ বাক্য দুটাত 'পঢ়ি' আৰু 'ৰৈ ৰৈ' — এই ক্রিয়াপদ কেইটাই বাক্য সম্পূর্ণ কৰিব পৰা নাই। এতেকে, ইহঁত অসমাপিকা ক্রিয়া। সেইদৰে,

ৰামে ৰাৱণক মাৰি সীতাক উদ্ধাৰ কৰিলে।

মধুৰী কেইটা গছৰ পৰা পাৰি আনিলোঁ।

এই বাক্য কেইটাৰ অসমাপিকা ক্রিয়া কেইটাৰ কার্য সমাপন হৈ গৈছে। ৰামে ৰাৱণক মাৰি, মানে মাৰি উঠি, অর্থাৎ মৰা কার্যটো শেষ কৰিহে সীতাক উদ্ধাৰ

যিবোৰ বিশেষণ পদে অন্য কোনো বিশেষণৰ দোষ-গুণ আদি বিচাৰ কৰে সেইবোৰক বিশেষণীয় বিশেষণ বোলা হয়। যেনে — বৰ ভাল, অতি সুন্দৰ, খুব বেয়া ইত্যাদি।

কার্য বা ক্রিয়াৰ ধৰণ, অৱস্থা বা প্রকৃতি আদি বুজোৱা বিশেষণ পদক ক্রিয়া বিশেষণ বোলা হয়। যেনে — খৰকৈ, বেগাই, যেনেকৈ, তেনেকৈ ইত্যাদি।

অসমীয়া ভাষাত বিশেষণৰ তাৰতম্য বুজাবলৈ নিম্নোক্ত উপায় কেইটা অৱলম্বন কৰা হয় —

(ক) বিশেষণীয় বিশেষণ প্রয়োগ কৰি, যেনে — অতি সুন্দৰ, খুৱ ভাল, অত্যন্ত কঠিন ইত্যাদি।

(খ) সংস্কৃতৰ পৰা আহৰিত -তৰ, -তম প্রত্যয় ব্যৱহাৰ কৰি, যেনে — গুৰু - গুৰুতৰ, গুৰুতম, উচ্চ - উচ্চতৰ, উচ্চতম, লঘু - লঘুতৰ, লঘুতম ইত্যাদি।

(গ) কোনো কথা বা বস্তুৰ তুলনাৰ ক্ষেত্রত বস্তু দুটাৰ যিকোনো এটাত অধিকাৰণ কাৰকৰ -অত বিভক্তি লগ লগাই তাৰ পিছত কৈ সংযোগ কৰি, যেনে — বিমলতকৈ অমল ওখ বা অমল বিমলতকৈ ওখ, হেম সৰস্বতী শঙ্কৰদেৱতকৈ আগৰ ইত্যাদি।

(ঘ) অতিকৈ, তাতোকৈ আদি ৰূপ প্রয়োগ কৰি, যেনে— অতিকৈ মৰমৰ, তাতোকৈ চেনেহৰ ইত্যাদি।

(ঙ) তুলনাত, তুলনামূলকভাৱে পদ প্রয়োগ কৰি, যেনে — 'মহাভাৰতৰ তুলনাত ৰামায়ণ অধিক পুৰণি', 'হাফলঙতকৈ ছিলং তুলনামূলকভাৱে ওখ', 'এইটোতকৈ সেইটো বাট আপেক্ষিকভাৱে বহল আৰু ওখ' ইত্যাদি।

অগ্রগতি নিৰীক্ষণ

প্রশ্ন নং ১ ঃ অসমীয়া ভাষাৰ নামপদক কেইটা আৰু কি কি ভাগত ভগাব পাৰি?

.....

প্রশ্ন নং ২ ঃ অসমীয়া ব্যক্তিবাচক সর্বনামৰ কি কি পুৰুষ পোৱা যায় ?

.....

প্রশ্ন নং ৩ ঃ অসমীয়া সর্বনাম পদৰ তির্যক ৰূপবোৰ উল্লেখ কৰক।

.....

.....

প্রশ্ন নং ৪ ঃ অসমীয়া নঞৰ্থক ক্রিয়াপদ গঠনৰ মূল বৈশিষ্ট্যটো কি?

.....

৬) গোস্বামী, গোলোকচন্দ্র (১৯৯৬); *অসমীয়া বর্ণপ্রকাশ*, গুৱাহাটী ঃ বীণা লাইব্রেৰী।

৭) বৰা, লীলাৱতী শইকীয়া আৰু পাটগিৰি, দীপ্তি ফুকন (২০০৩) (সম্পাঃ); *ভাষা-জিজ্ঞাসা*; গুৱাহাটী ঃ বনলতা।

৮) বৰা, সত্যনাথ (১৯৯৮); *বহল ব্যাকৰণ;* গুৱাহাটী।

৯) বৰুৱা, ভীমকান্ত (১৯৯৭); *অসমীয়া ভাষা;* ডিব্রুগড় ঃ বনলতা।

১০) বৰুৱা, হেমচন্দ্র (১৯৯৮); *অসমীয়া ব্যাকৰণ;* ডিব্রুগড় ঃ ডিব্রুগড় বিশ্ববিদ্যালয়।

১১) ভৱালী, দেবানন্দ (১৯৯৩); *অসমীয়া ভাষাৰ মৌলিক বিচাৰ;* গুৱাহাটী ঃ লয়ার্ছ বুক ষ্টল।

১২) মেধি, কালিৰাম (১৯৯৯); *অসমীয়া ব্যাকৰণ আৰু ভাষাতত্ত্ব;* গুৱাহাটী ঃ লয়ার্ছ বুক ষ্টল।

ইংৰাজী গ্রন্থ ঃ

১৩) Dutta Baruah, P. N. (1978). *A Comparative Analysis of the Morphological Aspects of Assamese and Oriya (Ph.D. Thesis).* Guwahati: Gauhati University.

১৪) Kakati, B. (2007).*Assamese : Its Formation and Development.* Guwahati: Lawyers Book Stall.

১১.৬ অগ্রগতিৰ খতিয়ান

১ নং প্রশ্নৰ উত্তৰ ঃ দুটা (১) বিশেষ্য আৰু (২) সর্বনাম।

২ নং প্রশ্নৰ উত্তৰ ঃ ব্যক্তিবাচক সর্বনামৰ তিনিটা পুৰুষ — প্রথম পুৰুষ,দ্বিতীয় পুৰুষ আৰু তৃতীয় পুৰুষ।

৩ নং প্রশ্নৰ উত্তৰ ঃ মই - মো, তই -তো, আমি - আমা, তুমি - তোমা, আপুনি - আপোনা, ই- ইয়া, সি - তা কি - কা, যি - যা (মুঠ নটা)।

৪ নং প্রশ্নৰ উত্তৰ ঃ অসমীয়া ভাষাত ন- পূর্বসর্গ সংযোগ কৰি সদর্থক ক্রিয়াক নঞর্থক কৰা হয়।

৫ নং প্রশ্নৰ উত্তৰ ঃ

ভাল, সৰু, ধুনীয়া	-	নামপদৰ বিশেষণ
খুব, অতি, বৰ	-	বিশেষণীয় বিশেষণ
খৰকৈ, বেগাই, তেনেকৈ	-	ক্রিয়া বিশেষণ।